

UOHSX0049ER4

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R47/2012/VZ-9173/2012/310/IPs

V Brně dne: 27. června 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 29. 2. 2012 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 6. 3. 2012) podaném navrhovatelem - společností

- **Skanska a. s.**, IČ 26271303, se sídlem Líbalova 1/2348, 149 00 Praha 4,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S274/2011/VZ-17615/2011/520/JHI ze dne 23. 2. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele -

- **Ústeckého kraje**, IČ 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

v podlimitní veřejné zakázce „**REKO mostu ev. č. 608-24 Hrdly**“, zadávané formou užšího řízení podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., zákona o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách zveřejněno dne 13. 5. 2011 pod ev. č. 60060088, jehož dalším účastníkem je vybraný uchazeč – společnost

- **INSKY spol. s r. o.**, IČ 00671533, se sídlem Nový Svět 100, 400 07 Ústí nad Labem,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j.: ÚOHS-S274/2011/VZ-17615/2011/520/JHI ze dne 23. 2. 2012

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 6. 3. 2012 návrh společnosti Skanska a. s., IČ 26271303, se sídlem Líbalova 1/2348, 149 00 Praha 4 (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů zadavatele - Ústeckého kraje, IČ 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem (dále jen „**zadavatel**“) podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona v podlimitní veřejné zakázce „REKO mostu ev. č. 608-24 Hrdly“ (dále jen „**veřejná zakázka**“), zadávané formou užšího řízení. Úřad oznámil zahájení správního řízení dopisem ze dne 28. 7. 2011, přičemž jako účastníky označil navrhovatele, zadavatele a vybraného uchazeče, společnost INSKY spol. s r. o., IČ 00671533, se sídlem Nový Svět 100, 400 07 Ústí nad Labem (dále jen „**vybraný uchazeč**“).
2. Z předložené dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že ve lhůtě pro přijetí žádosti o účast zadavatel obdržel žádosti od 15 zájemců, přičemž všichni tito zájemci prokázali splnění zadavatelem požadované kvalifikace. Navrhovatel nepovažoval zadávací podmínku „omezení počtu zájemců losováním na pět“ za stanovenou v souladu s požadavky zákona, Smlouvy o Evropské unii a zadávacích směrnic č. 2004/17/ES ze dne 31. 3. 2004 „o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb“ (dále jen „**2004/17/ES**“) a 2004/18/ES ze dne 31. 3. 2004 „o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby“ (dále jen „**2004/18/ES**“) a podal zadavateli dne 14. 6. 2011 námitky.

---

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

3. V námitkách brojí proti omezení počtu zájemců na pět, jelikož v případě, kdy je vysoký počet soutěžních subjektů, nemůže být při takovém omezení zajištěna řádná hospodářská soutěž, jak požadují směrnice 2004/17/ES a 2004/18/ES. Takové omezení znamená, že vítězná cena bude výrazně vyšší, než by mohla být v případě otevřeného řízení.
4. Zadavatel námitkám navrhovatele, které obdržel dne 20. 6. 2011, rozhodnutím ze dne 29. 6. 2011 nevyhověl. Ve svém rozhodnutí uvedl, že selekce zájemců v užším zadávacím řízení náhodným výběrem losem je podle § 61 odst. 4 zákona zcela legitimní variantou stanovení objektivních kritérií pro omezení počtu zájemců, stejně jako samotné omezení. Zadavatel je však podle svých slov povinen dodržet zákonný požadavek transparentnosti takového postupu. Zadavatel je dále povinen ve smyslu ustanovení § 61 odst. 6 zákona dodržet podmínku, aby počet zájemců vybraných podle odstavců 3 a 4 § 41 zákona odpovídal počtu, který uvedl veřejný zadavatel v oznámení o zahájení zadávacího řízení.
5. Navrhovatel se s rozhodnutím zadavatele o námitkách ze dne 29. 6. 2011 neztotožnil, proto podal dopisem ze dne 8. 7. 2011 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu. Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 11. 7. 2011 a tímto dnem bylo podle § 113 zákona zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, vedené pod sp. zn. ÚOHS-S274/2011/VZ. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu ve stejný den. Navrhovatel zopakoval v návrhu svá tvrzení z námitek ze dne 14. 6. 2011.
6. Vyjádření zadavatele ze dne 15. 7. 2011 k návrhu obdržel Úřad dne 20. 7. 2011. Ve svém vyjádření zadavatel zopakoval svá tvrzení z rozhodnutí o námitkách ze dne 29. 6. 2011. Dle jeho názoru je počet vhodných zájemců dostatečný, což je v souladu i s navrhovatelem uváděnými směrnici. Zároveň upozornil, že směrnice 2004/17/ES se nevztahuje na veřejné zadavatele, ale na zadavatele sektorové, podle terminologie zákona, takže ji nelze použít ani podpůrně a směrnice 2004/18/ES se týká nadlimitních veřejných zakázek.

II. Napadené rozhodnutí

7. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů a na základě vlastního zjištění vydal dne 23. 2. 2012 rozhodnutí č. j.: ÚOHS-S274/2011/VZ-17615/2011/520/JHI (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým rozhodl o zamítnutí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 118 odst. 4 písm. a) zákona.
8. Úřad v napadeném rozhodnutí konstatoval, že z ustanovení § 61 odst. 4 zákona vyplývá, že objektivním kritériem pro omezení počtu zájemců podle odstavce 1 citovaného ustanovení může být rovněž náhodný výběr provedený losem, popřípadě kombinace objektivních kritérií podle odstavce 2 a náhodného výběru losem. Losování provede veřejný zadavatel v souladu se zásadami uvedenými v § 6 zákona prostřednictvím mechanických, elektronicko-mechanických, elektronických nebo obdobných zařízení a za účasti notáře, který osvědčuje průběh losování.
9. Dále odkázal na ustanovení § 1 zákona, dle kterého tento zapracovává příslušné předpisy Evropské unie, přičemž Úřadu nepřísluší posuzovat případnou úroveň či kvalitu transpozice.

I přes skutečnost, že Úřad není oprávněn provádět výklad jiných právních předpisů, než zákona, podrobně rozebral v odůvodnění napadeného rozhodnutí ty články směrnice 2004/18/ES, které se vztahují k předmětné problematice, přičemž konstatoval, že směrnici 2004/17/ES nelze v daném případě aplikovat, neboť se zabývá postupy zadavatelů sektorových. Ve vztahu ke směrnici 2004/18/ES Úřad v závěru shrnul, že zadavatel stanovením minimálního počtu zájemců pro omezení jejich počtu na pět postupoval jak v souladu se zákonem, tak se směrnicí 2004/18/ES, když dodržel požadavek na minimální počet zájemců.

10. Úřad se zabýval také navrhovatelem namítaným rozhodnutím ÚVO č. j. 141-6000/2011-ON/36 ze dne 11. 5. 2011 a uvedl, že vzhledem k odlišnosti národních úprav a skutečnosti, že i v tomto případě se jednalo o přezkoumání postupu sektorového zadavatele, nelze aplikovat závěry uvedeného rozhodnutí na daný případ.

III. Námitky rozkladu

11. Dne 6. 3. 2012 obdržel Úřad ve lhůtě od navrhovatele rozklad proti napadenému rozhodnutí, v němž uvedl, že nerozporuje tvrzení Úřadu, že napadená zakázka nedosahuje finančních limitů uvedených ve směrnici 2004/18/ES, avšak je třeba hledat i v jiných pramenech práva, které na zadávání veřejných zakázek dopadají bez ohledu na finanční limit. Smyslem zadávacího řízení je ochrana hospodářské soutěže, volný pohyb služeb a zamezení korupce v zadávání zakázek. Omezení počtu nabídek na 5 z několikanásobného množství nabídek popírá jeden ze základních pilířů Smlouvy o fungování EU, tj. soutěž mezi tržními subjekty.
12. Zadavatel nese odpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky a musí vytvářet podmínky, aby smlouvy hrazené z veřejných prostředků byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Z výše uvedeného vyplývá, že všechny kroky zadavatele musí vést k tomu, aby byla zajištěna pravá, transparentní soutěž mezi tržními subjekty. Argument Úřadu, že směrnice 2004/18/ES se na zakázku nevztahuje, vidí navrhovatel jako alibistický. Omezení počtu zájemců na 5 nedodržuje účel zadávání veřejných zakázek.
13. Další námitka navrhovatele pak směřuje proti argumentaci Úřadu, že *„Stanovením minimálního počtu zájemců v souvislosti s následným požadavkem na zajištění skutečné hospodářské soutěže zákonodárce podle názoru Úřadu zároveň vymezil hraniční minimální počet, který ještě skutečnou hospodářskou soutěž v omezeném (užším) zadávacím řízení zaručuje.“* Tady navrhovatel uvádí, že každé rozhodnutí zadavatele, proč přizve k podání nabídek 5, 10 nebo 15 dodavatelů, musí být za každých okolností přezkoumatelné a zároveň se navrhovatel domnívá, že zákonem stanovené minimum zájemců nenaplní literu zákona, není-li tímto minimem zajištěna dostatečná soutěž, což dovozuje ze závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 15/2006 ze dne 30. 11. 2006.
14. Dle navrhovatele Úřad chybně interpretuje čl. 43 a 44 směrnice 2004/18/ES, neboť se domnívá, že zadavatel by měl postupovat tak, že nejdříve označí minimální počet uchazečů,

příčemž nesmí jít pod číslo 5, a následně, po obdržení nabídek by se měl rozhodnout, zda s ohledem na počet podaných nabídek nepřipustí k soutěži vícero uchazečů, což je dle navrhovatele jediný správný postup podle směrnice 2004/18/ES.

15. Ve věci odkazů na směrnici 2004/17/ES, která se vztahuje na sektorové zadavatele, navrhovatel uvádí, že odkazoval na tuto směrnici z důvodu analogického použití pravidla uvedeného v této směrnici.
16. Navrhovatel namítá, že se Úřad nevypořádal s důkazy uvedenými v bodech 10 a 12 návrhu, týkající se seznamu sledovaných zakázek, ze kterého plyne jasně narušení hospodářské soutěže.

Závěr rozkladu

17. Navrhovatel s ohledem na výše uvedené žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a změnil jej tak, že se návrhu navrhovatele vyhovuje.

IV. Řízení o rozkladu

18. Úřad neshledal důvody pro zrušení nebo změnu svého rozhodnutí v rámci autoremedury a v souladu s § 88 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „**správní řád**“), věc postoupil odvolacímu správnímu orgánu.

Stanovisko předsedy Úřadu

19. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného usnesení s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
20. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S274/2011/VZ-17615/2011/520/JHI ze dne 23. 2. 2012, rozhodl tak, že zamítl návrh navrhovatele, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 a 2 zákona, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V následující části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech uvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

21. Navrhovatel v rozkladu neuvedl žádné nové skutečnosti, víceméně opakuje svá tvrzení z návrhu a námitek podaných zadavateli. První námitka navrhovatele se týká zajištění řádné hospodářské soutěže. Zcela jistě lze souhlasit s tvrzením navrhovatele, že účelem zákona je

zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. V první řadě je však třeba zopakovat, že navrhovatelem uváděné směrnice 2004/17/ES a 2004/18/ES byly obě implementovány do zákona, z čehož vyplývá, že zákonodárce převedl do národní právní úpravy obě směrnice a Úřadu nepřísluší tuto implementaci jakkoli posuzovat.

22. Úřad je v souladu s § 112 odst. 1 zákona oprávněn vykonávat dohled nad dodržováním zákona. Navrhovatel se de facto domáhá, aby Úřad konstatoval, že zadavatel tím, že stanovil omezení počtu zájemců v užším řízení na nejmenší možný počet (tedy 5 zájemců), ohrozil hospodářskou soutěž mezi dodavateli a tím porušil zákon. V § 28 odst. 3 zákona je uvedeno, že veřejný zadavatel je povinen vyzvat k podání nabídky nejméně 5 zájemců. Tento minimální požadavek není vztažen k žádnému konkrétnímu počtu nabídek, podaných v dané veřejné zakázce. Zákonodárce (a to i ve vztahu ke směrnici 2004/18/ES) zcela jistě dostatečně zvážil, jaký počet zájemců je dostatečný k zajištění řádné hospodářské soutěže. Úřadu v tomto směru nenáleží pravomoc vykládat zákon extenzivně, či ho dokonce měnit. Pokud by bylo vůlí zákonodárce odstupňovat minimální počet vyzvaných zájemců v souvislosti s počtem podaných nabídek, pak by to zcela jistě udělal. Takto však nechal zcela na vůli a zodpovědnosti zadavatele, zda vyzve pouze 5 zájemců, či zda s předpokládaným počtem podaných nabídek stanoví v zadávací dokumentaci vyšší počet dodavatelů, které bude vyzývat. Taktéž směrnice 2004/18/ES tento počet považuje sice za minimální, ale evidentně za dostačující pro fungující hospodářskou soutěž.
23. Úřad v této věci nemůže suplovat rozhodnutí zadavatele a konstatovat, že v daném případě byl počet vyzvaných zájemců nedostatečný a je také zcela v kompetenci zadavatele, aby posoudil a vybral to, ze zákonem stanovených zadávacích řízení, které je dle jeho názoru nejvhodnější pro tu kterou veřejnou zakázku. Úřad může v tomto ohledu pouze posoudit, zda postupoval při výběru zadávacího řízení v souladu s podmínkami stanovenými pro to které zadávací řízení zákonem, a zda následně postup při zadávání veřejné zakázky byl v souladu se zákonem. Zadavatel v daném případě postupoval v souladu se zákonem a v tomto ohledu Úřad neshledal a ani nemohl shledat zadatelovo porušení.
24. S touto námitkou je úzce spojena druhá navrhovatelova námitka, že Úřad nesprávně interpretoval čl. 43 a 44 směrnice 2004/18/ES. Navrhovatel zde uvádí, že zadavatel by měl postupovat tak, že v případě, že podaných nabídek bude větší počet, přehodnotí, zda jím stanovený počet zájemců, které vyzve k podání nabídky, je dostatečný k tomu, aby zajistil hospodářskou soutěž, a případně vyzve počet vyšší. Zde musím opět upozornit, že příslušné směrnice byly implementovány do zákona a zákonodárce neumožnil měnit počet vyzvaných zájemců oproti tomu, který stanovil zadavatel v zadávací dokumentaci - § 61 odst. 6 zákona, kde je zcela jasně stanoveno, že počet vybraných zájemců musí odpovídat počtu, který uvedl veřejný zadavatel v oznámení o zahájení zadávacího řízení. Zde není dán žádný prostor pro zadatelovo uvážení, či pro hodnocení ze strany Úřadu. Naopak, v případě, že by zadavatel vyzval jiný počet zájemců, musel by Úřad konstatovat porušení zákona ze strany zadavatele.
25. Jediný prostor, který zákon dává v tomto ohledu, je druhá věta § 61 odst. 6, kterou je dána zadavateli možnost, aby v oznámení o zahájení zadávacího řízení neuvedl počet zájemců, které vyzve k podání nabídky, a tento počet pak stanovil před provedením výběru. Zde je

právě dána možnost zadavateli posoudit, kolik nabídek bylo podáno a podle toho rozhodnout o počtu vyzvaných zájemců. Tato možnost je odrazem právě implementace článků směrnice 2004/18/ES, na které odkazuje navrhovatel. Přesto je třeba upozornit, že jde o možnost, kterou může zadavatele využít, ale také nemusí.

26. Podstatné však je, že zadavatel tím, že stanovil počet vyzvaných uchazečů na 5, postupoval v souladu se zákonem a nelze konstatovat porušení, které v tomto postupu vidí navrhovatel. Navrhovatel totiž v samotném důsledku žádá o změnu zákona, ke které samozřejmě Úřad není oprávněn.
27. Ve věci analogického použití směrnice 2004/17/ES musím znovu poukázat na její implementaci do národní právní úpravy a ani v případě, že by byla ustanovení této směrnice použita analogicky, nemůže tato analogie vést k postupu, který by byl v rozporu se zákonem, přičemž pak odkazují na výše uvedené argumenty, neboť v navrhovatelem odkazovaném ustanovení (čl. 54 odst. 3 směrnice) je řešena podobná situace, tedy omezení počtu zájemců a pro navrhovatele je podstatná opět věta týkající se zajištění přiměřené hospodářské soutěže. Z těchto tvrzení lze dovodit, že navrhovatel se vzhledem ke skutečnosti, že zákon v příslušných ustanoveních uvážení zadavatele týkající se zajištění přiměřené hospodářské soutěže neumožňuje, domáhá přímého účinku směrnic 2004/17/ES, resp. 2004/18/ES.
28. Právní norma má přímý účinek, přiznává-li jednotlivcům práva nebo ukládá-li jim povinnosti, a to sama, bez prostřednictví jiné právní normy. Tuto vlastnost mají mezinárodní smlouvy, které bývají označovány jako „self-executing“. Ačkoliv zásada přímého účinku není explicitně stanovena v žádné ze zřizovacích smluv, je z nich vyvozena a formulována Soudním dvorem, který však pro přímý účinek právní normy stanovil několik požadavků, a to, že povinnosti uvedené v normě musí být přesné, jasné a bezpodmínečné, a že nebudou vyžadovat další opatření, a to ani vnitrostátní, ani evropská. Proto přímý účinek směrnic je ze své podstaty vyloučen, neboť tyto jsou určeny výhradně členským státům a nikoliv jednotlivcům a jsou závazné jen co do cíle, jehož mají státy dosáhnout. Přímý účinek má tedy až vnitrostátní předpis, kterým je směrnice implementována do právního řádu daného členského státu. Výjimku z tohoto pravidla připustil Soudní dvůr v případě, kdy směrnice nebyla řádně a včas implementována do vnitrostátního práva a je-li tím znemožněno uplatnění práv jednotlivce, které ze směrnice vyplývají. Z toho vyplývá, že směrnice může mít přímý účinek pouze v případě, že marně uplynula lhůta pro její implementaci do národního práva.
29. Z výše uvedeného je zřejmé, že jelikož obě jmenované směrnice byly řádně do českého právního řádu implementovány, nelze se dovolávat jejich přímého účinku, neboť k tomu nejsou splněny všechny podmínky vycházející z judikatury Soudního dvora. Pokud se týká přesnosti a rozsahu jejich implementace, závazný je pouze cíl, kterého mají státy dosáhnout, a nelze po členských státech požadovat, aby došlo k doslovnému převzetí znění směrnice do právního řádu. Musím tedy znovu zopakovat, že rozsah implementace směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES je odpovědností zákonodárce a Úřad musí posuzovat pouze to, zda je postup zadavatele v souladu se zákonem. Jelikož zákon neumožňuje změnit počet uchazečů z oznámení užšího řízení, kterým zadavatel omezil jejich počet pro účast v užším řízení, je postup zadavatele v předmětné veřejné zakázce v souladu se zákonem.

30. V závěru pak uvádím, že nemohu souhlasit ani s námitkou, že se Úřad nevypořádal s důkazy, které byly navrženy v bodech 10 a 12 návrhu. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že se Úřad navrženým důkazem zabýval (body 8 a 17 odůvodnění), avšak vyhodnocení tabulek předložených navrhovatelem nemá a nemůže mít vliv na posouzení předmětné veřejné zakázky. Ze „statistiky“ vyplývá, že vítězná nabídková cena v otevřených řízeních se pohybuje v rozmezí 50 – 65 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky, naopak v užších řízeních s omezením na 5 zájemců je vítězná cena v rozmezí 85 – 95 % předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Z tohoto navrženého důkazu však nijak nevyplývá, že by zadavatel svým postupem při zadávání veřejné zakázky porušil zákon a nijak toto tvrzení nepodporuje. Opět musím poukázat na fakt, že v tomto případě navrhovatel vytýká špatnou koncepci zákona, když tento umožňuje použití užšího řízení s omezením počtu zájemců na 5. Úřad však nemá pravomoc zakazovat použití takových forem zadávacích řízení, které zákon umožňuje.

VI. Závěr

31. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
32. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Skanska a. s., Líbalova 1/2348, 149 00 Praha 4
2. Ústecký kraj, Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
3. INSKY spol. s r. o., Nový Svět 100, 400 07 Ústí nad Labem

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy